

# Божият СЛОВО



ГОДИНА XVII, БРОЙ 06 (173) • 2008 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

## ПРОСЛАВА НА БОГА ЗА ЖИВАТА НАДЕЖДА

Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исуса Христа от мъртвите.

(I Петрово 1:3)

Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Отец на милосърдието и Бог на пълната утеха, Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тези, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, която и ние сами се утешаваме от Бога.

(II Коринтян 1:3, 4)

Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места; като ни е избрал в Него преди създаването на света, да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов.

(II Коринтяни 1:3, 4)

Той ни спаси не поради праведните дела, които бяхме сторили, а по Своята милост, чрез окъпването, тоест новородението и обновяването на Святия Дух, Когото изля изобилно върху нас чрез Исуса Христа, нашия Спасител и оправдани чрез Неговата благодат, да станем според надеждата, наследници на вечния живот. Вярно е това слово.

(Тимотей 3:5-8)

## БЛАГОВЕСТИЕ В ЮТА

Тази година бяхме екип с пастор Ангел Пилев от църква "Сион" □ София. Пътувахме с маршрут София □ Лондон, Лондон □ Далас, Далас □ Салт Лейк Сити.

До Далас стигнахме навреме. На паспортния контрол служителка ме попита по каква причина посещавам САЩ. "Да видя приятели □ казах аз. А какъв сте? □ беше следващият въпрос. Служител на Бога. О, разбирам □ беше нейният отговор." Тя ме покани да полова показалец за мой инициал и след едно благословение вратата за мен се отвори. Така отново се намерих в САЩ.

Ангел се позабави. Към него имаха повече въпроси, но и той се справи. Събрахме се в

Беше тъжен лек упрек към мен, по неже аз избрах тази дата.

"Ние ще имаме богослужение □ казах аз за негово успокоение."

И така, както вървахме, аз видях надпис над една врата □ Чапъл. Ще рече малка църква за пътниците, които искат да имат молитва преди или след



коридора. Аерогарата на Далас е с خوبа архитектура и интериор. По едно време Ангел каза: "От 20 години не съм пропускал богослужение в неделя, а днес това ще стане."

полет.

Ние бяхме във възторг. Бог беше промислил да не изпуснем неделното богослужение в тази безупречна аерогара.

Влязохме с багажа в Чапъла и видяхме чудесна обстановка. Имаше отпред амвон за проповядване, столове за сядане. Отстрана □ маса с Библии и даже предвидени покривала за жени и месианци. "Аз ще открия службата □ казах на

Ангел, а ти ще проповядваш." Имах молитва и пяхме песен и след това Ангел сподели слово на вяра. Той говори за

прог. на стр. 2 ↗

☞ *продължава от стр. 1*

чудото с множение на петте хляба и двете риби. Бог не се впечатлява от твоите ресурси, но от твоята щедрост. Ти само предостави в Неговите ръце това, което имаш с вяра и Бог ще ти го преумножи.

След словото имахме молитва. По едно време Ангел предложи да се молим на английски. Започнах да благославям Далас и САЩ за неограничения прием. Благослових всеки, който би прекрачил прага на този молитвен дом. Когато завърших молитвата и се обърнах, зад мен имаше семейство американци, които благодариха за нашите молитви.

Така само с една молитва и Бог ни преумножи, ние вече бяхме малко богослужение. Хората, които чули молитвата и влезли, бяха мисионери, които току-що се завръщаха от Румъния.

Развеселихме се взаимно и си разменихме адреси. Покъсно отлетяхме от Далас за Юта. Когато кацнахме в Салт Лейк Сити, вече беше 20 часа местно време. Бяхме на път повече от 20 часа. Губеше ни се една нощ.

В Салт Лейк Сити очаквахме, че ще видим посрещач, но никой не се пока за. Напразно стояхме и се оглеждахме с очакване да видим някой.

Това не ми се случваше за пръв път и аз реших да телефонирам на нашия домакин Пфр Джим Шорт, от когото имахме покана. Беше чудесно, че го намерихме от първото позвъняване по телефона. Той каза, че имаме посрещач някъде отвън залата. Проблемът беше, че не се познавахме взаимно. Единственият ориентир беше вишневочервен ван не беше трудно да го открия сред другите коли. Машина на шофьора и той отвърна на моя поздрав. Така вече нямахме проблем. Качихме се на колата и потеглихме за град Орам, където трябваше да бъдем настанени. Хари, нашият посрещач, ни предложи преди да отидем в къщата, да се изкачим на планината. Там на едно високо място имаше поглед към цялата долина. Там намерихме група християни, които хвалеха Бога и се молеха за Юта на висок глас. Преди вярването беше велико да гледаш светлините на Юта от птичи поглед, градовете съединени един с друг. Да хвалиш Бога с хора, дошли от различни места, с видения за духовна промяна на тази страна.

Девизът на евангелизационната кампания беше: „Юта за Исус Христос“.

Към полунощ слязохме от планината и се отдадохме на нощна почивка.

Понеделник станахме рано. Скромна закуска. Формирахме тим за благовестие, двама по двама. Аз

бях в екип с Артър испаноговорящ християнин. Той излизаше за пръв път на благовестие. Водеше със себе си малката си дъщеря. Предложих му да започнем благовестието с хора, които срещаме по улицата. Само за час и половина имахме девет новоповярвали. Почукахме на вратата на една къща. Показаха се две мексиканки една ната майка на шест деца, а другата каше дете. Те приеха Исуса и вечерта дойдоха с целия си дом на мястото на откритото богослужение.

Същия ден следобед с мен дойде Джеми, тъй като Артър се прибра къщи с детето си. Двамата спечелихме още четири човека за Божието Царство. Надвечер излязохме за трети път на благовестие този път в екипа се включи Дебра. Спряхме на една площадка за велосипедисти. Дебра ги погледна, изсвири силно с уста и се провикна: „Елате при мен!“ За наше учудване тинейджърите заедно с колелата си дойдоха при нея. След кратко слово те вече гласно казваха молитва за покаяние и приеха Исуса за Спасител. Благодарихме на Бога за тези пет новоповярвали млади хора. На същото място се запознахме и с млада вдовица, загубила съпруга си при пътна катастрофа. Тя също прие Благата вест. Вечерта в парка организирахме евангелизационно събрание с музика, детски куклен театър и безплатен сладолед. Тази година видението беше да отделим специално внимание на децата и така за тях всяка вечер имаше разни лични забавления.

Наистина този ден беше успешен общо всички екипи бяха придобили сто човека за Господа.

Моят партньор беше Джейми от Ориган. След сутрешната молитва тръгнахме заедно. На първата врата, на която почукахме, се показа младо момиче. Тя се смути от нашия поздрав и се скри. След нея излезе млад, рус, сънен мъж. Не му се говореше. Исках да го задържа и започнах да му разказвам как съм приел Господа. След мен се включи и Джейми. Тя го води в молитва за покаяние.

След като приключихме с него, спряхме пред хубава къща с градинка с цветя и нова паркирана кола. Излезе висок мъж. След кратък разговор разбрахме, че има частен бизнес в долина си. Предложихме му да се молим за бизнеса му. Прие с радост. Святият Дух докосна сърцето му и той последва Джейми и в молитва за спасение.

След него попаднахме на испаноговорящо семейство католици. Те не ни приеха. Бяхме учудени, че тези вярващи хора не искаха да общуват и се молят с нас, сякаш бяха забравили думите на Исуса: „Отче, аз се моля те да бъдат в едно.“

От следващата къща излезе млада жена. Прие ни с радост. Оказа се, че е новородена християнка. Срещата премина приятно, дори ни даде студена вода, което ни освежи в горещия летен ден.

Това беше още един благословен ден.

Всеки ден имах нови партньори, на които предавах своя опит и ги обучавах в успешно благовестие. Това беше трудна задача. Често пъти окуражахвах партньора си: „Говори!“ И виждах, че той се справя и припечелва души за Господа.

Така в сряда с мен бяха Кембърли и Джейми. За разлика от Джейми, Кембърли беше плаха и без опит. Взехме като мото за деня Йоана 14:6: „Аз съм пътят, истината и животът.“ Решихме да представяме на хората Исуса по следния начин: Кембърли да бъде „пътят“, аз „истината“, а Джейми „животът“. Така всеки да има своя дял при поднасяне на Благата вест. Джейми, „животът“, почука на една врата. Показа се мъж, много сърдит. Двете момичета започнаха да му говорят за Бога, но той ги прекъсна с думите: „Нямам време да разговарям с вас.“ Тогава аз му казах: „Моля те, направи ни едно добро. Джейми е много жадна. Можеш ли да й дадеш студена вода?“ Изразът на лицето му се промени. „Да, непременно ще й дам вода.“ Влезе в къщата и се върна с бутилка вода. Ние го благословихме с молитва за добрина и обърнахме поглед му към Исуса, „Извора на живота“.

Така сменяхме начините на работа според различните хора. На следващата врата се показа жена, която с гордост заяви: „Аз съм LDS тоест мормонка.“ Помолих я да позволи на партньорките ми да ползват тоалетната в къщата ѝ. Американците са възпитани никога да не отказват на такава молба. Така се озовахме и тримата в къщата. Оказа се, че нашата домакиня е майка на четири деца. На една от стените имаше картина на майката Мария с младенеца Исус. Започнахме благовестието от тази картина. След минути жената коленичи в молитва за покаяние. В това време влезе нейният съпруг. Беше чернокож африканец от Нигерия. Изненада се от нашето присъствие.

Попитах го: „Чувал ли си за евангелизатора Рейхард Бонке?“ Отговор ми утвърдително. Сподели, че е дошъл в Америка като католик. Но тук, в Юта, приел мормонството, за да си намери по-лесно работа. Разбрахме, че този мъж е станал мормон по принуда. Наистина е трудно да живееш в този щат с 90 % мормонско население. Той се развълнува от нашето слово и накрая



Еп. Милчо Тотев и пр Джийн Шорт — човекът с видение за Юта

станахме приятели. Поканихме цяло семейство на откритото вечерно събрание.

#### 4-ТИ ЮЛИ - НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК НА САЩ

Сутринта станавме много рано в 5.30 часа. Пригответх се и отидохме в църквата. Там имавме закуска и инструкции за деня — различен от другите.

По небето имавме много жество разноцветни летящи балони, управлявани от хората вътре в тях.

Целият град и областта се готвеха да излязат по улиците и в центъра на града, за да гледат тържествения парад, провеждан всяка година. Към него има голям интерес. В този ден можеш да видиш жителите на Проло. Някои прекарват нощта на улицата, за да могат сутринта да заемат най-добрите места на тротоара, откъдето да наблюдават парада.

В парада дефилират всички училища, предприятия, армията, полицията и цивилните граждани. Всички са облечени празнично. Акробати изпълняват съчетания на улицата, мотористи правят различни фигури. Фирми представят произведения на изкуството, носени на специални подвижни платформи. Пожарните коли свирят, полицаи разиграват тактики. Стари ветерани от войните стрелят във въздуха и всичко, което човешката фантазия може да роди, се вижда на този парад.

Вълнуващо е представянето на училищата. Учениците са облечени в униформата на своето училище, носят плакати, пъстроцветни букети. Най-отпред е оркестърът от духови инструменти — в повечето случаи от 50 музиканти. Наистина впечатляваща гледка!

Нашата задача в този ден беше да



Пр Ангел Пилев и еп. Милчо Тотев в минути на отдих

разпространим християнски брошури няколко часа преди започването на парада. Бяхме си разпределили улици, като се движехме в екипи по двама. Аз и Ангел имавме привилегията да бъдем поканени от Линда и Ралф — американско семейство, което има къща в центъра на града.

Използвахме това място за сборен пункт и имавме резервирани столове на улицата за наблюдаване на парада.

4-ти юли е ден на Независимостта на САЩ — традиция е цялото семейство

да наблюдава парада. След приключване на парада семейството и роднините отиват къщи и обядват заедно.

Аз и Ангел набързо раздадохме брошурите, като нямавме проблеми, тъй като хората ги приемаха. Един млад човек се присъедини към нас и за нашето учудване ни заговори на български. Оказа се, че е мормон, идвал в България с мисия. Ангел продължи да разговаря с него по време на парада. Така благовестието ни продължи и по време на празника.

Обядвахме заедно с родителите и други роднини на Ралф и Линда — около 15 човека. Всички бяха мормони с изключение на домакините.

С Ангел бяхме решили да си почиваме на обяда като да мълчим. Но не стана!

Братът на Ралф, физик по професия, дойде и гордо заяви: „Най-важното е човек да е образован. Основноположниците на мормонството са построили Университети в Илиной и Юта.“ Изслушах го внимателно. „Ние даваме на Юта просто благовестие за спасение — Исус е Пътят, Истината и Животът. Исус е тясната врата за влизане в Царството Божие. Той Единствен е дал Себе Си жертва за нас. За три години мисия посетих стотици домове и установих, че мормоните са формални вярващи. Пълни с проблеми и правят различни компромиси в живота си, противно на Божия закон.“

Той се съгласи с мен. Казах му, че у нас, в България духовно нещата са православновярващите не са много различни.

За мое учудване този интелигентен мъж пожела да се моля за него: „Господи, Натанаил беше много образован, но не познаваше Исуса като Спасител. Благовести този човек и му дай откровение да Те познае.“

Той беше докоснат от Светия Дух и ми благодари горещо. След това доведе при мен и майка си, за да се моля за нейното здраве. На тръгване той се приближи до мен и ми прошепна: „Като се молеше, ти спомена Библейския Натанаил, а моето фамилно име е Натанаил. Благодаря за благословието!“

Бяхме зарадвани, че в този дом на мормони Бог ни даде авторитет и молитва. Ралф и Линда бяха във възторг. Вечерта празникът завърши с фойерверки.

Еп. Милчо Тотев (слева)

Еп. Милчо Тотев (слева)

## Бог иска общение с теб

„Да имате и вие общение с нас, а пък нашето общение е с Отца и Неговия Син Исус Христос.“ (1 Йоана 1:3)

В живота имаш две възможности. Едната е да ходиш в тъмнина, да живеееш в греха и да следваш похотите на плътта. Това означава живот отделен от Христа, без новородение.

„Какво общение има светлината с тъмнината... Какво споразумение има Божият храм и идолите.“

(II Кор. 6:14, 16)

Другата възможност е да имаш общение с Бога, да имаш Божията благодат и да живееш живот на вяра и святост в Неговото присъствие. Ако лично общуваме с Бога, това ни помага да общуваме полесно с хората около нас в семейството, в работата, на улицата... с братята и сестрите от църквата. „Да бъдат всички едно, както ти Отче си в Мен и аз в тебе, тъй и те да бъдат в нас.“ (Йоан 17:21)

Бог ни приканва за общение със Сина Си. „Верен е Бог, чрез Когото сте били призвани в общение със Сина Му Исуса Христа, нашия Господ.“ (I Коринтяни 1:9)

Любимият ученик на Исуса, Йоан, беше очевидец на много чудеса и знамения, извършени от Господа: „Това, което е било отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което наближдавахме и ръцете ни пипнаха, за Словото на живота.“ (I Йоан 1:1)

Той следваше Исуса навсякъде, на Господната вечеря лежеше на гърдите Му. Именно на него Исус повери да се грижи за майката Мария!

Единствен от апостолите не преживя мъченическа смърт, а доживя до дълбоки старини, заточен на остров Патмос. На него, 90-годишния апостол, Божият Син даде най-великото откровение и въпреки всичко това Йоан имаше нужда от още по-ясно общение със Създателя на вселената. На него Бог даде да види неща, скрити от естествения поглед на човека в трона на Отца, Исус в слава, с пълна власт в небесното Му служение. „В Господния ден бях в изстъпление в Духа и чух зад себе си силен глас като тръба, който казваше: Каквото виждаш, напиши в Книга и препиши го до седемте църкви.“ (Откр. 1:10, 11)

Йоан чрез това общение в Духа разкрива Исуса така: „И обърнах се да видя Този, Който ми проговори; и като се обърнах видях седем златни светилника; и в сред светилниците един като Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърдите със златен

пояс; а главата и косата Му бяха бели като вълна, като сняг, и очите Му както огнен пламък; и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена; а гласът Му беше като глас на много води; и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата Му излизаше двустър меч; и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си и когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той положи десницата Си върху мене и каза: Не бой се; аз съм Първият и Последният и живият.“ (Откровение 1:12-17)

**Общението в Духа е общение пред Трона на благодатта.**

Ти не се нуждаеш в този момент от молитва, защото си в присъствие на Бога. Чуваеш Неговия глас. Това е нещо повече от църковно богослужение. Това е привилегия и ти и Бог заедно да вземете решение за твоя живот. А от престола на благодатта те очаква любов, помощ, прощение, силата на Духа с дарби и плодове. Ти се преобразяваш и ставаш подобен на Бога. Както Отец и Христа са едно, така и ти влизаш в единство с Троицата.

Търси общение с Бога! Може да се осъществи на всяко време, на всяко място с всякаква молитва.

Време е да потърсиш Господа и Го опознаеш по-добре, да преживяваш всеки ден Неговите велики дела. Да благоуспяваш във всичко, което вършиш, да си победител, а не поразенец.

**Моли се със следната молитва:**

„Боже, просвети очите на сърцето ми, да позная надеждата към която съм призован. И какво е богатството между светиите Ти, на славното Ти наследство. И колко превъзходно велика е силата Ти към нас, с която подейства в Христа, когато Го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне отгясно на Трона на Отца и всичко покори под нозете Му. Прекланям коленете си пред Отца на Нашия Господ Исус Христос и Го моля да ми даде да се утвърдя здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек. Да разбира заедно с всички светици каква е широчината, дължината, височината и дълбочината на Христовата любов, която превъзхожда всяко знание.

Амин“

През тези горещи летни дни опитайте сладостта на общението и единството в Духа с братя и сестри от различни краища на България.

Сестра Стоянка от Раднево всяка сутрин отваряше Молитвения дом в Баня. Господ ѝ е дал дарба да пее и

да се моли ходатайствено. Всеки ден идваха вярващи в църквата четяха Библията, молеха се и пееха, споделяха свидетелства.

На двете последни неделни богослужения дойдоха и братя и сестри инвалиди. Словото на епископ Тотев за „Общението с Бога и помежду ни“ докосна силно присъстващите.

Благодарим и за служението на Христо и Запрянка от село Белозем, също на пр Ангел и Мария, които със свидетелства и проповеди послужиха в църквите в Баня и Люлин.

Соб. Инф.

## НИЕ ВЯРВАМЕ

**Като Църква ние открито и ясно отстояваме:**

**Вярваме** в апостолското кредо на вярата.

**Вярваме** в Троицата Отец, Син и Светия Дух.

**Вярваме** в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

**Вярваме** в смъртта и възкресението на Исус Христос.

**Вярваме** във възкресението на Исус Христос в третия ден.

**Вярваме** Той се възнесе в Небесата.

**Вярваме** пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

**Вярваме** всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

**Вярваме**, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

**Вярваме** Исус стана вседостъпна жертва за греховете на всички хора.

**Вярваме** Църквата е живо същество, изявяващо живота на Христос на земята.

**Вярваме** в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

**Вярваме** в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и довека.

## Тя си премина от тази земя

**"Блажен и свят е оня, който участва в първото възкресение, над такива втората смърт не ще има сила, те ще бъдат свещеници Богу и на Христа, и ще царуват с Него хиляда години."**

(Откровение 20:6)

„Не заминавай за Америка, защото скоро ще си отидеш“ бяха последните думи на майка ми на 28 юни тази година. Аз и Ани бяхме в Ямбол на евангелизационна служба с гости от Франция.

Майка Веска е родена 1921 година в град Ямбол. Дъщеря е на Милко Петров Аврамов.

Майка й Гина е от първите евангелски петдесетни християни в Ямбол. Тя е измъчвана и заплашена със смърт поради вярата си. Съпругът й взел решение да я разстреля, но Бог подплатил коня, който теглил каруцата, в която е стояла баба Гина. Вместо куршум баба

Гина получила удар от копитото на коня и паднала в каруцата. Дядо Милко обърнал коня уплашен и подкарал към града, за да я спасява.

Баба Гина оцелява и започва силно духовно служение, без препятствие от страна на съпруга си.

Много жени от махалата са получили кръщение в Святия Дух в този

дом. Баба Гина беше герой на вярата. Дъщеря й Веска решава да се посвети на Бога и да продължи делото на майка си.

Още от дете е кръстена в Святия Дух. Като девойка участва активно в живота на младежката група към Евангелска Петдесетна църква в Ямбол.

Омъжва се за Иван Тотев. Заедно отглеждат и възпитават в Християнската вяра трите си деца – Елена, Милчо и Ангел. Поради дръзновението си е уволнена от работата си като библиотекар. Приема с радост да носи кръста си и дълги години е работничка в тютюнев монопол.

Пестелива и грижовна, съумява да даде добро образование на децата си. Те създават семейства, с които служат на Бога. Двамата сина Милчо и Ангел стават пастори, а дъщеря

та Елена – библиейски работник. На 52 години остава вдовица. Понася твърдо скръбта и живее сама в старата къща до края на дните си. Молитвен ходатай – всяка сутрин с молитва и песен благославя големия си род и се застъпва за нуждите на братя и сестри. Един ден има видение – върху къщата пада жица от небето. Бог й дава тъл

кувание, че ще се излее сила и ще започне отново служение в дома, както по времето на баба Гина. Това се сбъдва. В един четвъртък пастор Георги Арнаудов я посещава и й дава причастие. Тя го попитала: „Може ли да ми донесеш пак причастие другия месец?“ „Може, ако се съберете няколко жени.“ Така се взема решението всеки четвъртък от 17 часа да има богослужение. За кратко време новоповярвалите жени стават двайсет. С нетърпение очакват да се съберат заедно, да хвалят Бога, да слушат проповедите на пастор Арнаудов. Споделят, че този дом за тях е като оазис за душите им.

Исус я подготвя за земната раздяла. Приготвя си нещата и казва на сестра си Тина, че ще отива надалеч. В четвъртък, 24 юли, по време на молитвата, ръководена от пастор Иван, тя се преселва във вечния си дом.

Сита от дни, на 88 години, видяла седемте си внука и 11-те си правнука.

Достоинно я изпратиха семейството, роднини и вярващи от църквите в Ямбол – разказаха спомени, споделяха мисли за нея, прозвучаха любими те й песни. Нейният живот е достоен за подражание.

**"Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исуса Бог ще приведе заедно с Него; защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите, понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик при глас на архангел и при Божия тръба, и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред."**

(I Солунци 4:14-16)



Веска Милкова Иванова

### Божия Църква "Дом на радост"

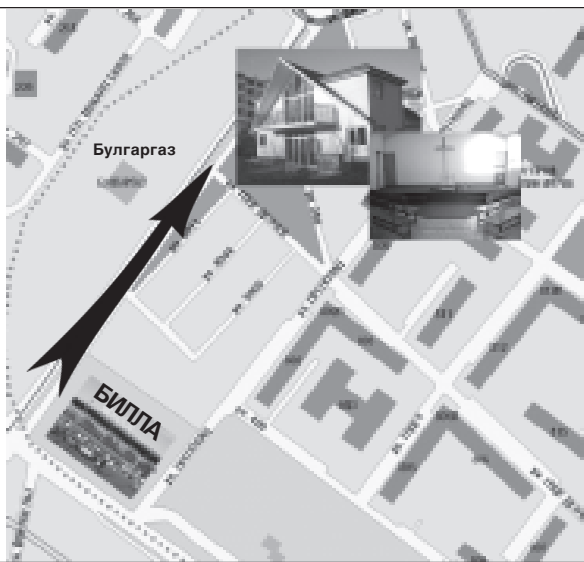
Адрес: ж.к. Люлин 8,  
зад магазин  
"Билла" и срещу  
Булгаргаз.

Постоянни служби:

Неделя от 11:00ч.

Вторник от 18:30 ч.

Петък от 18:30ч.



През август:

Всяка сутрин  
молитви  
в църква

"Дом на радост",

гр. Баня,

"Кирил и Методий" 16

# В трудни дни!

"А една от жените на пророческите ученици извика към Елисея и каза: Слугата ти, мъжът ми, умря; и ти знаеш, че слугата ти се боеше от Господа; а заимодавецът дойде да вземе за себе си двата ми сина за роби.

И Елисей ѝ каза: *Що да ти сторя? Каж ми що имаш въкъщи? А тя рече: Слугинята ти нема нищо въкъщи, освен един съд с дървено масло.*

И рече: *Иди, вземи на заем вън, от всичките си съседи, съдове празни съдове, заеми не малко.*

*Сетне влез и затвори вратата зад себе си и зад синовете си, и наливай от маслото във всички тия съдове, и пълните туряй настрана.*

И тъй, тя си отиде от него та затвори вратата зад себе си и зад синовете си; и те донасяха съдовете при нея, а тя наливаше.

И като се напълниха съдовете, рече на един от синовете си: *Донеси ми още един съд. А той ѝ рече: Няма друг съд. И маслото престана.*

*Тогава тя дойде, та извести на Божия човек. И той ѝ рече: Иди, и продай маслото, та плати дълга си, и живеј с останалото, ти и синовете ти."*

Макар, че се случва преди около 3 000 години, тази случка звучи като съвременен разказ. Разказ за съдба на един дом, в който се случва неочаквана трагедия, която преобръща съдбите на хората от цялото семейство. От Писанието се разбира, че става дума за богобоязлив човек от пророческите ученици, който умира и оставя вдовица и двама сина. Каква е причината за трагедията не знаем, но знаем че със сигурност такива неща се случват и днес и на злите и на добрите. Често хората се питат: „Защо се случи това тъкмо на него? Та той беше душа човек!“ Никой няма застраховка „Живот“. Никой не е неуязвим или недосегаем. Може би този дом е бил за пример в града. Мъж, жена и двама сина. Всички в единство и съгласие. На пътната врата гордо виси надпис: „Образцов дом“! Може би съседите тайничко са завиждали на тази идилгия. Щастливото семейство е добре прието от хората и решава да се установи в града. Бащата има добра работа, майката върти домакинството, а младите живеј си карат безгрижно юношество... до деня, в който бащата умира. Това е повратна точка в съдбата на вдовицата и двамата ѝ сина. Идва съобщение от банката: „Имате забавени

плащания по жилищния кредит. Моля, незабавно да ги изплатите!“ Жената продава покъщнината с надеждата, че парите ще стигнат (стих 2). Дългът си остава. Понеже заимодавецът не се интересуваше от апартамента, той реши да вземе двамата ѝ сина за роби (стих 1).

Според Мойсеевия закон в Левит 25 глава, заимодавецът е имал това право. Дали той е мислел да опрости дълга, поради сполетялата трагедия?! Точно толкова, колкото банката би опростила дълга на човек, който не може да си плаща вноските по апартамента! Той реши: „Щом не могат да плащат, ще робуват!“

Тук искам да направя аналогия с Небесния цар, нашия Бог и Отец, който опрости дълга на длъжника си, колкото и огромен да беше той. В това число влизаме аз и ти!

В световната система, обаче не е така. „Дългът си е дълг“ и този заимодавец разсъждаваше точно така.

Какво друго оставаше на тази бедна вдовица да направи, освен да потърси помощ от Божия човек Елисей. Тя беше свикнала да уповава на Бога и в този момент постъпи правилно. Дойде пред Елисей и изложи проблема си. Това е пример за нас какво да правим, когато сме в затруднение да се обърнем към Бога, комуто служим, за помощ!

Елисей попита жената какво очаква от него. Когато тя изложи случая си, пророкът зададе много интересен въпрос: „Що да ти сторя? Какво имаш въкъщи?“ Какво ти е останало? След като си изгубил близък човек или любовта на живота си, останало ли е нещо в сърцето ти? Има ли поне една делва с масло в някой ъгъл на къщата? Живее ли Святият Дух все още вътре в теб? Носиш ли помазанието на Бога? Пазиш ли още моралните си ценности?

Отчаянието означава празен дом. Празното сърце не е място, в което Бог може да се прославя. За да се умножи маслото, трябва да има остатък! Винаги има надежда чрез Исуса Христа!

Благодаря на Бога, че тази жена на извади от скритите запаси. От ценното масло, което беше скрила и запазила. Това беше повод за чудото.

Пророкът каза: *"Сетне влез и затвори вратата зад себе си и зад синовете си, и наливай от маслото в всички тия съдове, и пълните туряй настрана.*

*И тъй, тя си отиде от него та*

*затвори вратата зад себе си и зад синовете си; и те донасяха съдовете при нея, а тя наливаше."*

Без много въпроси и бавене жена та изпълни точно думите на пророка. Отиде и събра съдове от съседите. В тази акция тя не беше сама. Синовете бяха с нея. Те тичаха да събират съдове и участваха от начало до край в чудото.

Ако приемем, че съседите са ваши, а празните съдове са техни ходатайствени молитви, ще сглобим картина на една здрава и функционираща църква, където нуждите се приемат присърце и Бог действа чудесно, употребявайки съдовете за своя слава. Ние сме призвани да бъдем съдове за почтена употреба.

Основните помощници на вдовицата бяха двамата ѝ сина. Точно онези тийнейджъри, които бяха заплашени от робство.

Колко често ние като вярващи родители смятаме, че трябва да носим на ръце нашите деца и да не позволим и прашина да падне върху тях? Ние се молим, ние се притесняваме, ние плащаме, а те, миличките, са в дисотека, на улицата, в греха! Ние очакваме Елисей (или още по-добре пастора на църквата) да запретне ръкави и да налива масло и той сам да направи чудото, докато в същото време онези, които имат най-голяма нужда, нашите деца, стоят в бара и потопяват мъката в алкохол! Така не става! Тази история е за примера, който да следваме.

Синовете носеха празните делви, те помагаха при пълненето и слагаха встрани пълните делви. Пред техните очи ставаше чудното умножаване на маслото и те преживяха всичко това.

Резултатът беше впечатляващ. Бог благослови и преумножи маслото и дългът беше платен и имаше остатък за ремонт, за храна и за малък бизнес. Имаше повече от достатъчно! Защо? Заради Божията благодат? Да! Но и заради усърдието и единството в този дом!

Вдовицата пося доверие в думите на пророка, синовете посяха усърдие в работата и жътвата беше изобилна.

И накрая, ето ключ за излизане от финансова и емоционална криза.

Три стъпки към победата: *доверие, единство, усърдие!*

Бог да Ви благослови!

СВИДЕТЕЛСТВА СВИДЕТЕЛСТВА СВИДЕТЕЛСТВА СВИДЕТЕЛСТВА СВИДЕТЕЛСТВА

Работя и нямам много време и си □  
ли да уча. През цялото ми следване  
за всеки изпит съм разчитала на Бо □  
жията помощ. И Той винаги ми е по □  
магал. Заминах за Свищов за държав □  
ния изпит. И го взех.

Благодаря на Исуса!

Кремена, гр. София

\* \* \*

Прибрах се от работа. Мушнах ключ □  
ча в ключалката. Опитах се да го за □  
въртя, но заяде. Усилията ми да се  
справя сама бяха напразни. Добре, че  
комшията, с когото сме в добри отно □  
шения, дойде да ми помогне. Показа се,  
че бравата е счупена. Нов проблем! Не  
можех да оставя апартамента отключ □  
чен. Повиках по телефона племенника  
ми. Той ми купи нова брава и я поста □  
ви. Господ да благослови хората, кои □  
то ми помогнаха!

Мария, ж.к. Люлин, София

\* \* \*

Екипът на Молитвена телефонна  
линия се радва заедно с младите май □  
ки Мария, Лидия и Диана, които се  
сдобиха тази година със здрави, кра □  
сиви момиченца. Продължаваме мо □  
литви и за други семейства, които ис □  
кат деца □ дар от Бога.

Соб. Инф.

Преди две години Господ ни даде  
видение да започнем строеж на Еван □  
гелска църква в нашето село Бело □  
зем. Имаме Православна и Католи □  
ческа. Чудесата на Бога ни следваха  
още от началото. Тогавашният архи □  
тект като видя проекта, ни каза: „До □  
като съм в общината, никога няма да  
го подпиша и да разреша строежа.“  
Започнахме верижен пост и молитва  
в църквата. След няколко седмици  
уличиха в корупция архитекта и го от □  
страниха от поста му.

Новият подписа и започнахме стро □  
ежа. След три месеца корупцията не се  
доказа и върнаха стария архитект, но  
Господ вече беше дал победата. Сега  
сме до втора плоча. Непрекъснато се  
молим и Бог снабдява с нужните сред □  
ства за материали. Благодарим на Иису □  
са за великите Му дела.“

Христо и Запрянка, с. Белозем

\* \* \*

Скоро внукът ми Симеон си забра □  
ви раничката в училищния двор. Той  
обича да играе там, защото има ниски  
дървета да се катери и детски кът. Ви □  
дяхме, че е много разстроен, най □  
вече заради GSM □ а си, подарен от баща му.  
Напразно търсихме раничката. Мина □  
ха няколко дни. Телефонът иззвъня.  
Обади се мъж: „Намерих детска ранич □

ка. В GSM □ а имаше телефонен номер  
„тати“. Елате да си я получите.“

С думи не може да се опише детс □  
ката радост и благодарността ни към  
Бога, Който винаги се грижи за нас.

А. Тотева, гр. Баня

\* \* \*

През месец януари т.г. ме заболя  
рамото на дясната ръка. Остри, силни  
болки, денонощни. Опитах с лекарст □  
ва □ никакво подобрене. Тогава ре □  
ших да се уповавам само на моя не □  
бесен лекар □ Исус.

Помолих братята и сестрите от  
църквата да ме подкрепят с молитви.  
И наистина стана чудо. Една сутрин  
като станах от сън, болката в рамото  
я нямаше и не се появи до този мо □  
мент.

Слава на моя Господ Исус Хрис □  
тос! Благодаря от все сърце и душа  
на всички, които ме подкрепиха в мо □  
литва!

Ваша сестра Гина, Бухово

\* \* \*

По време на едно богослужение  
излязох напред да се молят братята  
за здравето ми. Получих изцеление от  
високо кръвно налягане.

Благодаря на Исуса!

Василка, гр. Димитровград

Изречението

Сред множеството букви на □  
долу и нагоре, наляво и надясно,  
отвесно, хоризонтално и по диа □  
гоналите са скрити думите:

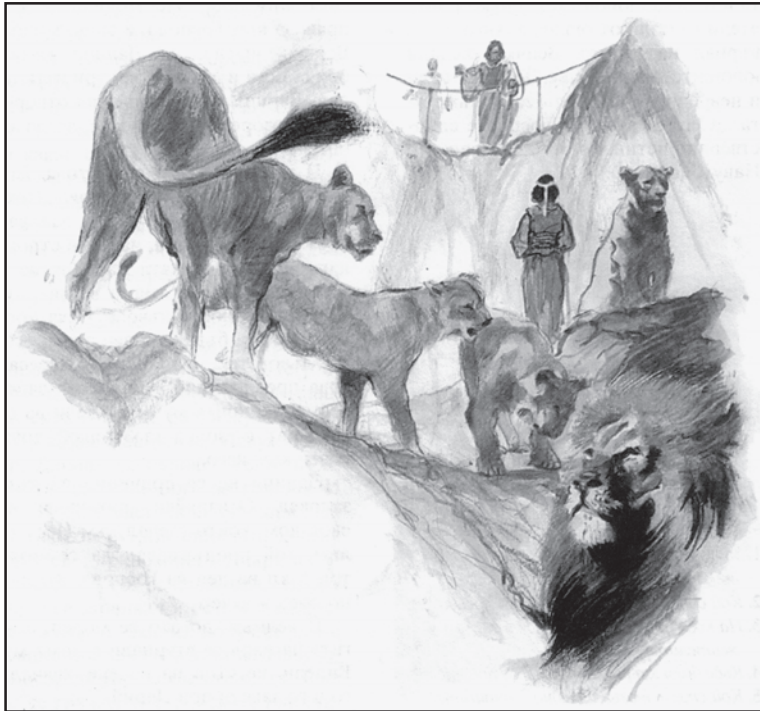
Каин, Исав, Сихем, Яний, Ямврий,  
Амалик, Надав, Авиуд, Корей,  
Датан, Авирон, Сихон, Ог, Валак,  
Валаам, Еви, Рекем, Сур, Ур, Рева,  
Мариам, Аарон.

Намерете ги!

А	М	А	С	Л	И	К	И	М	М	Р
С	А	В	У	Н	О	Р	А	А	Е	Е
С	И	Х	Р	Е	А	М	Я	А	К	В
Н	Р	И	Й	М	В	Д	М	Л	Е	А
В	А	Р	А	И	И	Й	А	А	Р	Н
Н	М	Л	И	А	У	Д	А	В	Г	О
В	И	А	В	В	Д	А	Т	А	Н	Р
К	О	Р	Е	Й	И	Р	В	М	Я	И
А	М	Е	Х	И	С	И	Х	О	Н	В
И	И	У	Р	У	А	Д	К	О	И	А
Н	К	А	Л	А	В	Р	Е	Д	Й	О

## ДАНИИЛ В РОВА НА ЛЪВОВЕТЕ

Цар Дарий започнал да управлява Вавилон. Даниил бил добър приятел на царя и много му помагал. И Дарий го обичал, а това не се харесвало на другите царски слуги. Те решили да убият Даниил. Дълго мислили какво да сторят и накрая съставили хитър план.



Враговете на Даниил отишли в двора и казали на Дарий: „Царю, нека тридесет дни всички жители на страната да се обръщат с молбите си само към теб!“ Но молитвата, отправена към Господа, е също молба! Всички знаели, че Даниил много обича Бога и Му се моли три пъти на ден. Даниил коленичил пред отворения прозорец на своя дом, за да се обърне към Господа.

И враговете му знаели това. Ето защо те казали още на царя: „Нека този, който наруши твоята заповед през тридесетте дни, да бъде строго наказан! В градината на двореца е изкопан дълга яма, а в нея стои клетката с твоите лъвове. Нека провиненият да бъде хвърлен в клетката на лъвовете!“ Цар Дарий харесал това предложение и подписал заповед: по даниците му не можели да се обръщат с молба към никой друг, освен към него.

Даниил не се подчинил на тази заповед. Отваряйки прозореца на своя дом, който гледал към Йерусалим, той продължавал да се моли три пъти на

ден на Господа: сутрин, по обед и вечер.

И веднъж, докато се молел, слугите на царя се втурнали в дома му. Видели, че стои на колене, хванали го и го завели при Дарий. Едва сега царят схванал коварния им замисъл. И

много се разстроил: Даниил бил най-добрият му приятел, а сега щели да го разкъсат лъвовете. Дарий не можал да отмени заповедта, която подписал. „Надявам се, че Бог няма да те изостави“ казал царят на Даниил. Завели нещастника в градината на двореца, отворили решетката на лъвската клетка и го

хвърлили при хищниците.

През цялата нощ Дарий не мигнал. Та нали приятелят му бил хвърлен в клетката на лъвовете и по негова вина? „Ще бъде ли спасен от своя Бог?“ мислел си царят.

Рано на другата сутрин той се облякъл и побързал да слезе на двора, където била клетката. „Данииле, слуга на Господа, спаси ли те Бог от лъвовете?“ провикнал се царят. „Та ти така честно му служеше.“ „О, царю! чул Дарий гласа на своя приятел. Господ изпрати при мен Своя Ангел и Ангелът ме спаси от лъвовете.“

Зарадван, Дарий извикал слугите си, те бързо отворили клетката, спуснали въже и Даниил се измъкнал навън. Той бил жив, лъвовете не го докоснали! Бог не изоставил Даниил!

Щастлив, че Даниил е останал жив и невредим, царят изпратил вестници из цялата страна със заповед: „Всички жители трябва да почитат Бога на Даниил.“ А враговете на своя приятел Дарий хвърлил в клетката с лъвовете и хищниците веднага ги разкъсали.



Божия църква

### "Дом на радост"

и епископ Милчо и Ани Тотев  
Ви очакват на Богослужение  
в кв. Люлин 8 (заг магазин "Билла")  
в неделя от 11 ч.  
вторник и петък от 18<sup>30</sup> ч.

\*\*\*

в Банкя,

ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16  
неделя от 9<sup>30</sup> ч.  
и в сряда от 18<sup>30</sup> ч.

Божието СЛОВО  
близо до теб!

**АБОНИРАЙТЕ СЕ!**  
Как???

Абонаменти за 2008 г.  
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,  
се приемат във всички  
пощенски станции  
в страната.  
**КАТАЛОЖЕН 1 106**  
Абонаментът  
за една година е 3,60 лв.,  
за полугодие - 1,80 лв.,  
за тримесечие - 0,90 лв.

### АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя  
ул. „Кирил и Методий“ 16  
Тел. /факс: 9973307  
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев  
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:  
Тексимбанк, клон 2, София  
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107  
IBAN: BG58TEX19545  
1000153017